

זִקְקָנִתָּן וְלֹא יַעֲבֹר
לִתְקֹב לְעַמָּר מַזְהָרֵינִי תִזְעִי לְ"לֹךְ לְעַנִּי מַקּוּהָ שִׁדְדִי לְעֵהָד מַסֵּפְרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִיקוּן לְכָל"
הַזֶּה מִזְמָר מְזֻמָּן לְ"חֹק נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר עַ"י הוֹצֵאת "נְצַחְתִּי וְאַנְחָה" שֶׁעַ"י יִשׁוּבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

סֵדֶר הַלְמֻד לַיּוֹם כ"ט תַּמּוּד (הִילולַת "אֲחִיהָ שֶׁל

הַתּוֹרָה" רְבִי שְׁלֵמָה יַרְחִי בֵר יַעֲחָק מַטְרְיוּשׁ זִי"ע (רַש"י הַקְדוּשׁ):

סֵדֶר לְקוֹטֵי מַזְהָרֵינִי הַיּוֹמִי:

הַיּוֹרָה יב

כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחֵר שְׂכְלוֹ וְחֲכָמָתוֹ, יוּכַל לִפְלֹ בְטֻעוֹתַיִם
וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלָבֹא לְיַדֵּי רָעוֹת גְּדוֹלוֹת, חַם
וְשִׁלוֹם. וַיֵּשׁ שֶׁקְלָקְלוֹ הַרְבֵּה, כְּגֹן הָרָשָׁעִים הַגְּדוֹלִים מְאֹד
הַמְּפָרָסִים, שֶׁהֵטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֵּל הָיָה עַל־יַדֵּי חֲכָמָתָם
וְשָׂכָרָם. וְעָקָר הַיַּהֲדוּת הוּא רַק לַיֵּלֶךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, כְּלִי
שׁוֹם חֲכָמוֹת, וְלַהֲסַתְּכָל בְּכָל דֶּבַר שְׁעוֹשָׂה, שֶׁיִּהְיֶה שֵׁם הַשֵּׁם
יַתְבָּרֵךְ, וְלִבְלִי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצָמוֹ. רַק אִם יֵשׁ בְּזֵה כְבוֹד
הַשֵּׁם יַתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה, וְאִם לֹא – לֹא, וְאִזִּי בּוֹדָאִי לֹא יִכָּשֵׁל לְעוֹלָם.
וְאִפְלוֹ כְּשֶׁנּוֹפֵל, חַם וְשִׁלוֹם, לְסִפְקוֹת, וַיֵּשׁ שֶׁנִּפְּלָתוֹ גְּדוֹלָה מְאֹד
מְאֹד, רִחֲמָנָא לְצָלָן, שֶׁנּוֹפֵל לְסִפְקוֹת וְהַרְהוּרִים, וּמְהַרְהֵר אַחֵר
הַשֵּׁם יַתְבָּרֵךְ, אַף־עַל־פִּי־כֵן הַנִּפְּלָה וְהַיִּירִידָה הִיא תְּכַלִּית הַעֲלִיָּה.
כִּי דַּע, כִּי שָׂרֵשׁ כָּל הַבְּרִיאָה הוּא הַכְּבוֹד. כִּי כָּל מֶה שֶׁבָּרָא
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא בָרָאוֹ אֱלֹא לְכְבוֹדוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כָּל
הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלְכְבוֹדִי בָרָאתִיו" וְכוּ' (יִזְמֵא לַח). וּמֵאַחֵר שֶׁהַכֵּל נִבְרָא
בְּשִׁבִיל כְּבוֹדוֹ יַתְבָּרֵךְ, נִמְצָא שֶׁכְּבוֹדוֹ יַתְבָּרֵךְ הוּא שָׂרֵשׁ כָּל
הַבְּרִיאָה. וְאַף־עַל־פִּי שְׂכְלוֹ אֶחָד, עַל כָּל זֶה בְּהַבְּרִיאָה יֵשׁ חֲלָקִים,
וּבְכָל חֶלֶק וְחֶלֶק מֵהַבְּרִיאָה יֵשׁ בוֹ בְּחִינַת כְּבוֹד מִיַּחַד, שֶׁהוּא שָׂרֵשׁוֹ
כִּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (אֲבוֹת פָּרָק ה'): 'בִּעֲשֶׂרָה מַאֲמָרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם.
וְהֵלֵא בְּמַאֲמָר אֶחָד יָכוֹל לְהַבְּרִאוֹת, אֱלֹא בְּשִׁבִיל שָׂכָר וְעֲנִשׁ

נִבְרָא בְּעֶשְׂרֵה מְאֻמֹּת. וּבְכָל מְאֻמָּר וּמְאֻמָּר יֵשׁ בּוֹ בְּחִינַת כְּבוֹד מִיְחָד, שֶׁהוּא שְׂרֵשׁוֹ, כִּי הַכְּבוֹד הוּא שְׂרֵשׁ הַכֹּל בְּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים כ"ט): "וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אֵמֶר כְּבוֹד" – שֶׁבְּכָל מְאֻמָּר מְלַבֵּשׁ בּוֹ כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִבְרָא הָעוֹלָם, כִּי 'מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ' (ישעיה ו). וְאִפְלוּ בְּעִבְרוֹת וּדְבָרִים רָעִים, חַס וְשָׁלוֹם, שֶׁשָּׂם אֵין כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּבְחִינַת (ישעיה מ"ב): "וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן", שֶׁיֵּשׁ גְּבוּל לְהַכְּבוֹד שֶׁלֹּא יִתְפַּשֵּׁט לְשָׂם, וְאֶף-עַל-פִּי שֶׁמֵּלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, עִם כָּל זֶה יֵשׁ גְּבוּל כְּשֶׁמִּגִּיעַ לְמְקוֹמוֹת הַנ"ל, שֶׁלֹּא יֵצֵא לְשָׂם, בְּבְחִינַת: "וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן" בְּנ"ל. וְיֵשׁ גְּבוּל לְכָל כְּבוֹד וְכָבוֹד, שֶׁמְלַבֵּשׁ בְּכָל מְאֻמָּר וּמְאֻמָּר מֵעֶשְׂרֵה מְאֻמֹּת בְּנ"ל, שֶׁלֹּא יִתְפַּשֵּׁט לְמְקוֹמוֹת הַחִיצוֹנִים בְּנ"ל.

אֲבָל דַּע, כִּי אֶף-עַל-פִּי-כֵן בּוֹדֵאֵי גַם הֵם מְקַבְּלִים חַיּוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִפְלוּ מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים אִם בְּתֵי עֲבוּדָה-זָרָה צָרִיכִין גַּם כֵּן לְקַבֵּל חַיּוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. אֲךָ דַּע, כִּי הֵם מְקַבְּלִים מִבְּחִינַת מְאֻמָּר סָתוּם, שֶׁהוּא בְּרֵאשִׁית מְאֻמָּר סָתוּם (עֵין חֲא"ג שֶׁבֶת קד ד"ה מִם סְתוּמָה, מְאֻמָּר סָתוּם), שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל הַמְאֻמֹּת, וְכָלֵם מְקַבְּלִים חַיּוֹת מִמֶּנּוּ. וְהַכְּבוֹד שֶׁל הַמְאֻמָּר סָתוּם הוּא סָתוּם וְנֶעְלָם בְּתַכְלִית הַהִסְתָּרָה, וּמִשָּׂם הֵם מְקַבְּלִין חַיּוֹת. כִּי מִבְּחִינַת הַכְּבוֹד וְהַמְאֻמֹּת הַמְּתַנְּנִים אֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לְקַבֵּל חַיּוֹת מִשָּׂם, בְּבְחִינַת: "וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן" בְּנ"ל, רַק מֵהַמְאֻמָּר סָתוּם, שֶׁהוּא נִסְתָּר בְּתַכְלִית הַהִסְתָּרָה, מִשָּׂם מְקַבְּלִין חַיּוֹת. וְדָבָר זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַבִּין, וְאָסוּר לְהִרְהוֹר בְּזֶה כָּלֵל.

וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל, חַס וְשָׁלוֹם, לְבְחִינַת מְקוֹמוֹת אֵלוֹ, דְּהֵינּוּ לְבְחִינַת מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, וְנוֹפֵל לְסִפְקוֹת וְהִרְהוּרִים וּבְלָבוּלִים גְּדוּלִים, וְאֵזִי מֵתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ, וְרוֹאֶה שֶׁרְחוּק

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מֵאֵד מְכַבֹּדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשׂוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ אֵיחָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, מֵאַחַר שְׂרוּאָה בְּעֲצֻמוֹ שְׂרָחוֹק מְכַבֹּדוֹ יִתְבָּרֵךְ, מֵאַחַר שֶׁנִּפְּלַל לְמְקוֹמוֹת כְּאֵלוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְזֶה זֶה עֶקֶר תְּקוּנָו וְעֲלִיתוֹ, בְּבַחֲיֵינָת יִרִידָה תְּכִלִּית הָעֲלִיָּה, הַמּוֹבָא בְּסִפְרִים. כִּי אֵיחָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ - זֶה בְּחֵינָת הַכְּבוֹד עֲלִיּוֹן שֶׁל הַמֵּאמָר הָעֲלִיּוֹן, דְּהֵינּוּ הַמֵּאמָר סְתוּם בְּרֵאשִׁית כַּנִּ"ל, שְׁמִשָּׁם נִמְשָׁךְ חֵיוֹת לְמְקוֹמוֹת הָאֵלוֹ. נִמְצָא כְּשֶׁמִּבְקֵשׁ וּמְחַפֵּשׁ אֵיחָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, בְּזֶה בְּעֲצֻמוֹ הוּא חוֹזֵר וְעוֹלָה אֶל הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא בְּחֵינָת אֵיחָ, שֶׁמִּגִּדֵּל הַסְתָּרָתוֹ וְהָעֲלָמוֹ הוּא מְחִיָּה מְקוֹמוֹת הָאֵלוֹ, וְעֹכֵשׁוֹ, עַל־יְדֵי שֶׁהוּא נִפְּלַל לְשֵׁם, וְאֲזִי מִבְקֵשׁ אֵיחָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. וּבְזֶה חוֹזֵר וּמִדְבֵּק עֲצֻמוֹ לְשֵׁם, וּמְחִיָּה אֶת נְפִילָתוֹ, וְעוֹלָה בְּתְכִלִּית הָעֲלִיָּה.

וְזֶה בְּחֵינָת קָרְבָן עוֹלָה, שֶׁמִּכְפָּר עַל הַהֲרוֹר הַלֵּב. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה (מִדְרַשׁ־רַבָּה, וַיִּקְרָא, פָּרָשָׁה ז), כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְהָעוֹלָה עַל רוּחְכֶם" - 'שֶׁעוֹלָה מְכַפֵּר הַהֲרוֹר'. כִּי יֵשׁ בְּחֵינָת (תְּהִלִּים ל"ח): "לִבִּי סִחַרְחַר", כִּי יֵשׁ קִלְפָה, שֶׁהִיא מְעַקְמָת וּמְסַבֶּבֶת הַלֵּב בְּעַקּוּמִים וְסַבּוּבִים וּבְלְבוּלִים הַרְבֵּה, וְהִיא בְּחֵינָת קִלְפַת נִגְהָה. וְעַל־כֵּן נִקְרָא סִחַרְחַר, תְּרַגּוּם שֶׁל סָבִיב: 'סַחֹר סַחֹר', בְּחֵינָת (יְחִזְקֵאל א): "וְנִגְהָה לוֹ סָבִיב". כִּי הִיא בְּחֵינָת תְּרַגּוּם, כְּמוֹבָא (עֵין בְּלִקוּטֵי א' סִימָן יט), וְעַל־כֵּן כְּתִיב בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם. וְכִשְׁאָדָם נוֹפֵל לְשֵׁם, שֶׁזֶה בְּחֵינָת מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים, וְאֲזִי מִבְקֵשׁ וְצוּעֵק אֵיחָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, וְזֶה בְּעֲצֻמוֹ תְּקוּנָו. כִּי חוֹזֵר וְשׁוֹב אֶל הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא בְּחֵינָת אֵיחָ כַּנִּ"ל. וְזֶהוּ בְּחֵינָת עוֹלָה, בְּחֵינָת (בְּרֵאשִׁית כ"ב): "וְאֵיחָ הַשָּׂה לְעוֹלָה". שֶׁבְּחֵינָת אֵיחָ הִיא בְּחֵינָת שֶׁהָעוֹלָה, לְתַקֵּן וּלְכַפֵּר הַהֲרוֹר הַלֵּב, שֶׁבָּא מִמְּקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים כַּנִּ"ל. כִּי עַל־יְדֵי בְּחֵינָת אֵיחָ נִתְתַקֵּן וְעוֹלָה מִשָּׁם כַּנִּ"ל.

וְזֶה בְּחִינֹת מַה שְּׁמוּבָא בְּסוּף תְּקוּנִים (תְּקוּן תְּנִינָא דָּף א):
 'בְּרֵאשִׁי"ת - בְּר"א תי"ש", דְּהִינּוּ הַשָּׁה לְעוֹלָה, שְׁנַעֲשֶׂה
 עַל-יְדֵי בְּחִינַת אֵיהּ, שֶׁהוּא בְּחִינֹת בְּרֵאשִׁית מֵאָמַר סְתוּם כַּנ"ל.
 וְזֶה בְּחִינֹת תְּשׁוּבָה, כִּי זֶה עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה, כְּשֶׁאָדָם מְבַקֵּשׁ וּמְחַפֵּשׁ
 אַחֵר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְרוֹאֶה בְּעֵצְמוֹ שֶׁרְחוּק מְכַבְּדוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וּמִתְנַעֵנֵעַ וְשׂוֹאֵל וּמְצַטְטֵר אֵי"ה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, וְזֶהוּ בְּעֵצְמוֹ
 תְּשׁוּבָתוֹ וְתְקוּנּוֹ כַּנ"ל, וְהֵבֵן הֵיטֵב.

וְיֵשׁ בְּזֶה עוֹד הַרְבֵּה דְּבָרִים. כִּי כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ אֵל כְּשֶׁהוֹלֵךְ
 בְּדַרְכֵים בְּרוּחָנִיּוֹת, אֲזִי הַתּוֹרָה הוֹלֶכֶת לְפָנָיו, בְּבְחִינֹת
 (מִשְׁלֵי ו): "בְּהַתְּהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתְךָ", כִּי יֵשׁ בְּזֶה כֹּמֶה בְּחִינֹת, כִּי כָל
 אֶחָד לְפִי תּוֹרָתוֹ. וְלִפְנֵי כָּל תּוֹרָה יֵשׁ בְּחִינֹת סְפִקוֹת הַנ"ל, כְּגוֹן
 בְּחִדוּשֵׁי-תּוֹרָה, קֶדֶם שֶׁמְחַדְּשִׁין יֵשׁ כֹּמֶה סְפִקוֹת וּבְלִבּוּלִים, קֶדֶם
 שֶׁמְבַרֵּר וּמְלַבֵּן הַדְּבָר כָּרְאוּ. וְאֵלוֹ הַסְּפִקוֹת הֵם בְּחִינַת עֵץ הַדַּעַת
 טוֹב וְרַע, שֶׁהוּא בְּחִינַת נִגְהַ. וְכְשֶׁמִּגִּיעַ אֶל הַתּוֹרָה בְּעֵצְמָהּ, זֶה
 בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים וְכו':

סְדֵר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

אֵיהּ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ - יב

א כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחֵר שְׂכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, יוֹכֵל לִפְלֵ בְּטָעוֹתָיו
 וּמְכַשְׁלוֹת רָעִים וְלָבוֹא לְיַדֵי רָעוֹת גְּדוּלוֹת חַם וְשָׁלוֹם, כְּאֲשֶׁר
 רַבִּים נִכְשְׁלוּ וְנִפְּלוּ מֵאֵד עַל-יְדֵי חֻכְמָתָם וְחֻטְאוֹ וְהִחַטִּיאוּ אֶת
 הַרְבֵּים רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְהַכֵּל הָיָה עַל-יְדֵי חֻכְמָתָם הָרָעָה. כִּי עֶקֶר
 הַיְהִדוּת הוּא לֵיִלֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת וּלְהִסְתַּכֵּל
 בְּכָל דְּבָר שֶׁעוֹשֶׂה שִׁיְהִיָּה שָׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִבְלִי לְהַשְׁגִּיחַ כְּלָל
 עַל כְּבוֹד עֵצְמוֹ, רַק אִם יֵשׁ בְּזֶה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה וְאִם לֹא

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

לִתְקוּן מִזְמַר מִזְמֵר הַיְיָ לְ"עֲדָה לְעַד מִקְוֵה שִׁדְּחָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ע
זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָּח" שְׁע"י יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ע

לָאוּ. וְאִזּוּ בְּיָדָי לֹא יִכָּשֵׁל לְעוֹלָם:

בְּשֹׂאדָם נוֹפֵל מִמִּדְרָגָתוֹ וְלִפְעָמִים נִפְלָתוֹ וְיִרִידָתוֹ גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד רַחֲמָנָא לְצַלָן. כִּי יֵשׁ שְׁנוּפֵל לְמִקְוֹמוֹת מְגֻנִים מְאֹד שְׁנִקְרָאִים בְּחִינַת מְקוֹמוֹת הַמְטַנְפִין וְנוֹפֵל לְסִפְקוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים מְגֻנִים וְזָרִים מְאֹד וּבְלָבוּלִים רַבִּים וְלָבוּ סְחָרְחָר שְׁהִקְלָפָה מְעַקְמָת וּמְסַבֶּבֶת לָבוּ בְּעַקְמֵימוֹת וּבְלָבוּלִים עֲצוּמִים (עַם אִיזוּ פֶּאֶר דְּרִיט דָּאֵם הָאֵרִץ), וְאַף־עַל־פִּי שְׁבְּמִקְוֹמוֹת אֵלוֹ אִי אֶפְשָׁר לְמַצֵּא שֵׁם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶף־עַל־פִּי־כֵן גַּם שֵׁם יֵשׁ תִּקְנָה גְּדוֹלָה עַל־יְדֵי שְׁיַחֲפֵשׁ וַיִּבְקֹשׁ מִשֵּׁם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיְהִי שׂוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ אֵיךְ קִדְּשָׁתוֹ אֵיךְ טְהַרְתּוֹ. וְכָל מַה שֶּׁהוּא רוֹאֵה אֶת עֲצָמוֹ רַחוּק בְּיוֹתֵר מִכְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ יִצְטַעַר וַיִּשְׂאֵל וַיִּבְקֹשׁ יוֹתֵר אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. וְעַל־יְדֵי־זֶה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא מְצַטַּעַר וּמְבַקֵּשׁ וּמְחַפֵּשׁ וּמְגַעְגֵּעַ אַחֵר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ וְצוּעֵק וְשׂוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ עַל־יְדֵי־זֶה בְּעֲצָמוֹ הוּא עוֹלָה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה. כִּי זוֹכָה עַל־יְדֵי־זֶה לְעֵלוֹת לְהַקְדִּישָׁה הָעֲלִיּוֹנָה מְאֹד מְאֹד שֶׁהוּא בְּחִינַת אֵיךְ (עֵינֵי פָּנִים). וְזֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה שְׁיַחֲפֵשׁ וַיִּבְקֹשׁ תָּמִיד אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ כִּנ"ל שְׁעַל־יְדֵי־זֶה הִירִידָה נִתְהַפֵּךְ לְעֲלִיָּה גְּדוֹלָה. וְזֶהוּ בְּחִינַת יְרִידָה תַכְלִית הָעֲלִיָּה הַמּוּבָא בְּכָל סְפָרֵי קִדְּשׁ. וְעֵינֵי בְּפָנִים וְהֵבֵן שֵׁם הַיֵּטֵב כִּי עֵמֶק הוּא:

סְדָר יִפְנֵי מִזְמֵר הַיְיָ הַיְיָ:

לֹט וְהִנֵּה בְּכָל הַיָּמִים הָאֵלֶּה הָיָה דַעְתִּי נְבוּךְ וּמְבֻלָּבֵל בְּכָל פְּעַם בְּעֵינֵי הַנְּסִיעָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יָכַלְתִּי לְהַכְרִיעַ דַעְתִּי כָּל מַעֲצָם מְנִיעוֹת הַמַּחַ, שֶׁהָיוּ בְּדַעְתִּי כִּמְהָ בְּלָבוּלִים כְּאֵלוֹ אִי אֶפְשָׁר לִי לָבוֹא לְשֵׁם חַם וְשָׁלוֹם, הֵן מִחֲמַת מְנִיעוֹת הַמָּמוֹן וְסִכָּנוֹת הַדֶּרֶךְ מִחֲמַת כְּבֵד מִלְחָמוֹת הַגְּרַעֲקִין (הַיְיָנִים) שֶׁנִּשְׁמַע אָז, הֵן מִחֲמַת

שְׁאֲרֵי מְנִיעוֹת שְׁבַדְעָתִי שֶׁחֲלִישׁוֹ אֶת יְדַעְתִּי בְּכָל פַּעַם שְׂאֵי
 אֶפְשָׁר לִי לָבוֹא לְשֵׁם חַס וְשָׁלוֹם וּכְבָר הָיִיתִי מוֹכֵן לְנִסְעַ בְּיָמַי אֶלּוּל
 שְׁנַת תַּק"פ זֶה שָׁנָה וּמַחְצָה וּכְבָר הָיִיתִי בְּאֲדָעַם וְנָתַתִּי אֶדְרוֹף
 (דְּמִי קְדִימָה) בְּאֲדָעַם עַל בִּילְעַט (פְּרָטִים) וְנִסַּגְתִּי אַחֲזֹר מִחַמַּת
 מְנִיעוֹת כְּאֵלֶּה אֲבָל דִּרְכֵנוּ לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת הָרָצוֹן לְעוֹלָם כְּפִי
 אֲשֶׁר קִבַּלְנוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ וּמִפִּי סִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים עַל כֵּן כָּל מֵה
 שֶׁהַמְּנִיעָה נִתְּגַבְּרָה עָלַי יוֹתֵר, וּבִפְרָט מְנִיעוֹת הַמַּחַ שְׁזֵה עֵקֶר
 הַמְּנִיעָה, כָּל מֵה שֶׁהַתְּגַבֵּר בְּיוֹתֵר נִתְּגַבְּרָתִי בְּרָצוֹן חֲזָק יוֹתֵר
 וְיוֹתֵר:

אֲבָל עֲדִין לֹא הָיָה יְדַעְתִּי צְלוּלָה בְּעֵינָיִן זֶה וְלֹא יְדַעְתִּי בְּעֵצְמִי
 לְהַכְרִיעַ יְדַעְתִּי, לְפַעְעָמִים נִגְמַר בְּדַעְתִּי לְנִסְעַ בְּיָדָאִי, וְלְפַעְעָמִים
 לְהַפּוֹד, וְלְפַעְעָמִים הָיִיתִי מְסַפֵּק בְּלִי הַכְרָעָה אֲדָ נִתִּישְׁבְּתִי בְּכָל
 פַּעַם מֵה לִי לְבַלְבֵּל יְדַעְתִּי לָעֵת הַזֹּאת, לָעֵת עָתָה אֲנִי כָּאֵן וְאֲנִי
 צָרִיד לְנִסְעַ מֵעִיר הַזֹּאת לְעִיר הַסְּמוּכָה הַצְּרִיכָה לִי, וּמֵה לִי לְדַאֵג
 וְלַחֲשׁב עַל יוֹם מָחָר, כְּשִׁינִיֵּעַ הָעֵת שֶׁאֶצְטָרֵךְ לִסַּע לְאֲדָעַם אֲזִ
 אֶתִּישֵׁב בְּדַעְתִּי, וְגַם אֲזִ אֵין צְרִיכִין יִשׁוּב גְּדוֹל כִּי לְאֲדָעַם אוֹכֵל
 לְנִסְעַ אֶפְלוּ אִם חַס וְשָׁלוֹם לֹא אֶסַּע לְשֵׁם רַק כְּשֶׁאֶהְיָה אִם יִרְצֶה
 הַשֵּׁם בְּאֲדָעַם שֶׁם אֶתִּישֵׁב אוֹ לְחֹזֵר לְבֵיתִי אוֹ לְנִסְעַ עַל הַסְּפִינָה:

וְכָל זֶה הֶכְרַחְתִּי לִישֵׁב בְּדַעְתִּי פְּעָמִים הַרְּבֵה אֵין מְסַפֵּר, כִּדִּי
 לְהַשְׁקִיט רְדִיפַת מַחֲשַׁבְתִּי שֶׁהִיְתָה טְרוּדָה וּמְבַלְבֵּלַת בְּכָל פַּעַם
 בְּעֵינָיִן זֶה וּבְכָל פַּעַם שֶׁהִיְתִי צָרִיד לְנִסְעַ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם הָיוּ לִי
 סְפִקוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי בְּאֶמֶת לְאֶמֶתוֹ כָּל עֵקֶר נְסִיעָתִי מִבֵּיתִי בְּשַׁעַה
 רֵאשׁוֹנָה הָיָה רַק כִּדִּי לְסַבֵּב בֵּין אֲנִישֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ לְקַבֵּץ אֵיזָה סֶךְ עַל
 הוֹצָאוֹת וְלְנִסְעַ מִשָּׁם לְאֲדָעַם אוֹלֵי אֶזְכָּה לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲדָ
 מִגְּדֹל מְנִיעוֹת הַמַּחַ שֶׁבְּלָבִי הֶכְרַחְתִּי לֹאמַר לְלִבִּי שֶׁלָּעֵת עָתָה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

איני נוסע רק למקום זה, כי אפלו בלי הנסיעה לארץ ישראל אני צריך על כל פנים לעת עתה לנסע לאומאן וכשבאתי לאומאן באמת הייתי מספק אם לנסע להלן והכרחתי לנסע ואחר כך כשנסעתי מאומאן הייתי מספק הרבה גם בטיראויצע אם לנסע כלל עתה לאנשי שלומנו לגדל קלקול הדרך וההוצאה רבה והשכר מועט, כי השעה דחוקה בעולם מאד, והשם יתברך עזר לי בכל פעם ונסעתי לטשעריין והנה כבר חדלו הספקות אם לנסע הסביבות שלאנשי שלומנו כי כשהגעתי לטשעריין בודאי אני מכרח להיות במדבדיבקא ובקרימינטשאק וכו', ולא אשוב לביתי עד שאהיה שם אבל עדין היה לבי חלוק אם לנסע לאדעם:

סדר לקווי עיצות היופני:

ו לזכות לשמחה הוא על-ידי תורה ותפלה, והעקר הוא תפלה שיתפלל בכל פעם להשיג הנסתר ממנו עד שילך בכל פעם מדרגא לדרגא, ועל-ידי דרך זה עקר השמחה. ועל-ידי השמחה עקר העזות וההתחזקות להתקרב לצדיקי אמת שהם כלליות הקדשה, שעקר שלמות האמונה נמשך על ידם (שם).

ז שמחה הוא בחינת אנפין נהירין בחינת אמת ואמונה, ולהפך עצבות הוא בחינת עבודה זרה אנפין חשוכין מיתה. ועקר השמחה זוכין כפי תקון הברית, וכפי התקרבותו לצדיקים אמתיים שהם שמחת כל ישראל, ועל-ידי זה מקשר עצמו להשם יתברך וזוכה לחזות בנעם ה', ומאיר על עצמו אור פני מלך חיים (שם כג).

ח על-ידי עשית המצוה בשמחה זוכין לתכלית הכל, כי זוכין להשיג האור שהוא למעלה מנפשין ורוחין ונשמתין והוא אור אין סוף, בבחינת מטי ולא מטי, אשרי מי שזוכה שירדף

מַחְשְׁבֹתוֹ לְהַשִּׁיג הַשָּׁגוֹת אֱלוֹ וְכוּ' (שם כד).

ט עַל-יְדֵי שְׂמֵחַת הַמִּצְוָה נִשְׁלַם הַקְּדוּשָׁה וּמַעֲלָה הַחַיִּימוֹת וְהַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּקַלְפוֹת, וְעַל כֵּן כְּשֶׁעוֹשֶׂה הַמִּצְוָה בְּשֵׂמֵחָה מַעֲלָה הַשְּׂכִינָה מִבֵּין הַקַּלְפוֹת (שם).

י צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מֵעֲצָבוֹת מְאֹד מְאֹד כִּי הַקַּלְפוֹת הֵם בְּחִינַת עֲצָבוֹת וְהֵם תִּקְפֵּא דְדִינָא. וְכִשְׁהַעֲצָבוֹת מִתְגַּבְּרֹת, הוּא בְּחִינַת גְּלוּת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא שְׂמֵחָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְעַקֵּר בְּטוֹל הַקַּלְפוֹת וְעַלִּית הַקְּדוּשָׁה הוּא עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה כַּנִּ"ל (שם).

יא עַל-יְדֵי קְטָרֶת מַעֲלִין מִהַקַּלְפוֹת חַיִּוֹתָם וְזוֹכִין לְשֵׂמֵחָה. עַל כֵּן צָרִיךְ לִזְמַר קְטָרֶת בְּכוּנָה גְּדוּלָּה, כִּי עַקֵּר עַלִּית כָּל נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה מֵעַמְקֵי הַקַּלְפוֹת הוּא עַל-יְדֵי קְטָרֶת וְעַל-יְדֵי זֶה זוֹכִין לְשֵׂמֵחָה כַּנִּ"ל (שם).

יב רְקוּדִין שֶׁל מִצְוָה, כְּגוֹן שְׁשׁוּתָה יִין בְּשֵׁבֶת וַיּוֹם טוֹב אוֹ בְּחֵתְנָה שֶׁל מִצְוָה אוֹ בְּשֵׁאֲרֵי סְעֻדַת מִצְוָה, וְשׁוּתָה בְּמִדָּה וְכוּנָתוֹ לְשָׁמַיִם לְזִכּוֹת לְשֵׂמֵחַת יִשְׂרָאֵל, לְשֵׂמֵחַ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְכוּ', וְנִתְעוֹרַר לְשֵׂמֵחָה עַל-יְדֵי זֶה עַד שֶׁנִּמְשָׁךְ הַשְּׂמֵחָה לְתוֹךְ הַרְגְּלִין דְּהֵינּוּ שְׂמֵרְקָד מִחֲמַת שְׂמֵחָה, עַל-יְדֵי זֶה מְגִרֵשׁ הַחִיצוֹנִים הַנֶּאֱחָזִים בְּהַרְגְּלִין, וּמְמַתִּיק וּמְבַטֵּל כָּל הַדִּינִים, וְזוֹכֵה לְקַבֵּל כָּל הַבְּרָכוֹת. וְהַהֲתַלְהָבוֹת הַזֹּאת שֶׁל הַרְקוּדִין הִיא אֲשֶׁה רִיחַ נִיחַח לַה'. אֲבָל מִי שְׂמֵרְקָד בְּהַתְּלַהָבוֹת הַיָּצָר הִיא בְּחִינַת אֲשׁ זָרָה, וְהֵינּוּ שְׂשֵׁתָה הוּא בְּחִינַת יִין הַמְּשִׁכֵּר שְׂמֵשׁ אֲחִיזַת הַחִיצוֹנִים חֲסִי-וְשָׁלוֹם. נִמְצָא רְקוּדִין דְּקְדוּשָׁה מְמַתִּיקִין הַדִּינִים כְּמוֹ פְּדִיוֹן (שם מא).

סדר ספורי מעשיות הימני:

וּסְפֵר לוֹ שֵׁהֵם (דְּהֵינּוּ אֱלוֹ הַגְּבוּרִים שֶׁנִּתְחַבְּרוּ עִם הַגְּבוּר הַנִּ"ל) הֵם מִן הַכַּת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקי ◀ צאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוזה שידך צאחד מוספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" ◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

שֶׁל בַּעֲלֵי הָאֵיבָרִים, שֶׁקָּבְלוּ עֲלֵיהֶם לְמַלְךְ בַּעַל אֵיבָרִים כַּנֶּ"ל וַיְהִי הַיּוֹם, וְהָלְכוּ מִחֲנֻה אַחַת מֵהֶם עִם הָעֲגָלוֹת שֶׁהוֹלְכִין אַחֲרֵי הַמִּחְנָה, (שְׁקוֹרִין אֵיבָאוּ), שֶׁמוֹלִיכִין אַחֲרֵיהֶם מֵאֲכָל וּמִשֶּׁתָּה וְכִיּוֹצֵא וְאֵלּוּ הַבַּעֲלֵי אֵיבָרִים הֵיטָה בְּיָדָי אֵימָתָן מְטַלֵּת עַל הַבְּרִיּוֹת, כִּי הָיוּ אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים וְגִבּוֹרִים, וּבְיָדָי מִי שֶׁפָּגַע בָּהֶם נָטָה מֵהֶם מִן הַדֶּרֶךְ וַיְהִי כִּי אֲשֶׁר הָלְכוּ הַמִּחְנָה הַנֶּ"ל, בָּא כְּנִגְדָם גִּבּוֹר אֶחָד (וְהוּא הַגִּבּוֹר הַנֶּ"ל, שֶׁהוֹלֵךְ עִתָּה עִמָּהֶם כַּנֶּ"ל), וְהַגִּבּוֹר הַזֶּה כִּשְׁבָא כְּנִגְדַּת הַמִּחְנָה לֹא נָטָה מִן הַדֶּרֶךְ, וְנִכְנַם בְּתוֹךְ הַמִּחְנָה וּפְזַר אוֹתָם לְכָאן וּלְכָאן, וְנִתְיָרְאוּ אֲנָשֵׁי הַמִּחְנָה מִלְּפָנָיו וְהוּא נִכְנַם לְתוֹךְ הָעֲגָלוֹת הַנֶּ"ל שֶׁהוֹלְכִין אַחֲרֵי הַמִּחְנָה וְאֲכָל כָּל מַה שֶּׁהָיָה שָׁם וְנִפְלָא הַדָּבָר בְּעֵינֵיהֶם מְאֹד מְאֹד (עַל גְּדֹל גִּבּוֹרָתוֹ, שֶׁלֹּא הָיָה מִתְיָרָא מִן הַמִּחְנָה כָּלֵל, וְנִכְנַם בְּתוֹכָם וְאֲכָל כָּל מַה שֶּׁהָיָה עַל הָעֲגָלוֹת כַּנֶּ"ל) וְתִכְףּ וּמִיָּד נִפְלוּ לְפָנָיו וְאָמְרוּ לוֹ: יְחִי הַמֶּלֶךְ כִּי יָדְעוּ שֶׁגִּבּוֹר כָּזֶה בְּיָדָי רָאוּי לְמֶלֶךְ, לְפִי דַעְתָּם שֶׁעֲקָר הַתִּכְלִית הוּא מִי שֶׁהוּא בַּעַל אֵיבָרִים כַּנֶּ"ל, וּבְיָדָי יִמְחַל לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת הַמְּלוּכָה, מֵאַחַר שֶׁנִּמְצָא גִבּוֹר בַּעַל אֵיבָרִים כָּזֶה, כִּי לוֹ רָאוּי הַמְּלוּכָה וְכֵן הָיָה, שֶׁנִּתְקַבַּל (זֶה הַגִּבּוֹר הַנֶּ"ל שֶׁבָּא כְּנִגְדָם) לְמַלְךְ עַל הַכֹּהֵן הַזֶּה (שֶׁנִּחְקַר אֶצְלָם שֶׁעֲקָר הוּא בַּעַל אֵיבָרִים כַּנֶּ"ל) וְהוּא הוּא הַגִּבּוֹר שֶׁאָנוּ הוֹלְכִין עִתָּה עִמּוֹ לְכַבֵּשׁ הָעוֹלָם וְהוּא אוֹמֵר (הֵינּוּ זֶה הַגִּבּוֹר שֶׁנַּעֲשָׂה עִתָּה מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם), שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּזֶה כּוֹנֵן אַחֲרַת בְּמַה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְכַבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם, כִּי אֵין כּוֹנֵן לוֹ כָּלֵל לְזֶה שֶׁיְהִי הָעוֹלָם כָּבוּשׁ תַּחֲתָיו, רַק שֶׁיֵּשׁ לוֹ כּוֹנֵן אַחֲרַת בְּזֶה (כָּל זֶה הֵם דְּבָרֵי אֶחָד מִהַגִּבּוֹרִים, שֶׁסֵּפֵר כָּל זֶה לְהַבְעֵל-תְּפִלָּה, שֶׁשָּׂאֵל לוֹ אֵיךְ נִתְחַבְּרוּ עִם הַגִּבּוֹר כַּנֶּ"ל, הַשֵּׁיב לוֹ כָּל זֶה).

סֵדֶר שֶׁלְחֵן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ה) בשעת הקינות אסור לספר דבר ולצאת חוץ כדי שלא יפסיק

לבו מן האבל וכל שכן שלא ישיח עם העובד כוכבים (ונוהגין לומר קצת נחמה אחר הקינות לפסוק בנחמה) (הגהות מיימוני): (ו) אם יש אבל בעיר הולך בלילה לבית הכנסת וגם ביום עד שיגמרו הקינות: (ז) אם יש תינוק למול מלין אותו אחר שגומרים הקינות ויש ממתנין למולו עד אחר חצות ומברכים ברכת המילה בלא בשמים (והמנהג כסברא ראשונה) ואם היולדת מצויה במקום המילה יברך על הכוס ותשתה ממנו היולדת והוא שתשמע הברכה ולא תפסיק בדברים בין שמיעת הברכה לשתיית הכוס ואם אינה שם יברך על הכוס ויטעים לתינוקות: (ח) בעל ברית לובש בגדים אחרים אך לא לבנים ממש: הגה ואבי הבן והמוהל והסנדק כולם נקראים בעלי ברית (ב"י) ומותרים ללבוש בגדי שבת לאחר שגמרו הקינות ובאין למול התינוק אבל לא ילבשו לבנים (מהרי"ל): (ט) ט' באב שחל להיות בשבת ונדחה ליום ראשון בעל ברית מתפלל מנחה בעוד היום גדול ורוחץ ואינו משלים תעניתו לפי שיום טוב שלו הוא: (י) נוהגים שלא לשחוט ושלל להכין צורכי סעודה עד אחר חצות: הגה והולכים על הקברות מיד כשהולכים מבית הכנסת (ב"י בשם תוס') אם אירע מת בט' באב אין אומרים צדוק הדין (תשב"ץ):

סימן תקס (א) משחרב בית המקדש תקנו חכמים שהיו באותו הדור שאין בונים לעולם בנין מסוייד ומכוייר (פירוש מצוייר) כבנין המלכים אלא טח ביתו בטיט וסד בסיד ומשייר מקום אמה על אמה כנגד הפתח בלא סיד והלוקח חצר מסויידת ומכויירת (פירוש מצויירת) ה"ז בחזקתה ואין מחייבים אותו לקלוף בכותלים: (ב) וכן התקינו שהעורך שלחן לעשות סעודה לאורחים מחסר ממנו מעט ומניח מקום פנוי בלא קערה מן הקערות הראויות לתת שם וכשהאשה עושה תכשיטי הכסף והזהב

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקיב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק נתי ונצחתי ונצחתי" שעי ישיבת תיקון המידות -

משיירה מין ממיני התכשיט שנוהגת בהם כדי שלא יהיה תכשיט שלם וכשהחתן נושא אשה לוקח אפר מקלה ונותן בראשו במקום הנחת תפילין: הגה ויש מקומות שנהגו לשבר כוס בשעת חופה או לשום מפה שחורה או שאר דברי אבילות בראש החתן (כל בו) וכל אלה הדברים כדי לזכור את ירושלים שנאמר אם אשכחך ירושלים וגו' אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: (ג) וכן גזרו שלא לנגן בכלי שיר וכל מיני זמר וכל משמיעי קול של שיר לשמח בהם: הגה ויש אומרים דוקא מי שרגיל בהם כגון המלכים שעומדים ושוכבים בכלי שיר או בבית המשתה (טור) ואסור לשומעם מפני החורבן ואפילו שיר בפה על היין אסורה שנאמר בשיר לא ישתו יין וכבר נהגו כל ישראל לומר דברי תשבחות או שיר של הודאות וזכרון חסדי הקדוש ברוך הוא על היין: הגה וכן לצורך מצוה כגון בבית חתן וכלה הכל שרי (תוספות וסמ"ג והגהות מיימוני): (ד) וכן גזרו על עטרות חתנים שלא להניח כלל ושלא יניח החתן בראשו שום כליל שנאמר הסר המצנפת והרם העטרה וכן גזרו על עטרות הכלה אם היא של כסף אבל של גדיל מותר לכלה ודוקא לחתן וכלה אבל בשאר כל אנשים ונשים לא גזרו: (ה) אסור לאדם שימלא פיו שחוק בעולם הזה:

סימן תקסא (א) הרואה ערי יהודה בחורבן אומר ערי קדשך היו מדבר וקורע (ואינו חייב לקרוע אלא כשמגיע סמוך להם כמן הצופים לירושלים) (ב"י):

סדר לקוטי תפלות הימני:

רפה: ואתחזק בשמחה גדולה בכל עת בכל מיני דרכים ונתיבות ועצות ותחבולות שאפשר לשמח את הלב על ידם, הן על ידי הנקדות טובות שאני מוצא בעצמי עדין, הן על ידי מלי השטותא,

לְשָׁנוֹת אֶת טַעְמֵי וְלַעֲשׂוֹת עֲצָמֵי כְּשׁוֹטָה, וְלַהֲרַגִּיל עֲצָמֵי בְּמִלֵּי
 דְּבַדִּיחוֹתָא כְּדִי לָבוֹא לְשִׂמְחָה שְׁהִיא עֵקֶר הַקְּדוּשָׁה וְעֵקֶר חַיּוֹת
 הָאָדָם:

רפז: מָלֵא רַחֲמִים, בּוֹרֵא רְפוּאֹת, אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת, חֲדוֹת יִשׁוּעוֹת
 יַעֲקֹב, תֵּן שִׂמְחָה בְּלִבִּי, כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְאַתָּה יוֹדֵעַ
 בְּכַמָּה דְרָכִים וּבְכַמָּה תַּחְבּוּלוֹת מִתְגַּבֵּר הַבֵּעַל דְּבָר וַחֲיִלוֹתָיו עָלֵינוּ
 בְּכָל עֵת, לְהַמְשִׁיךְ עֲצָבוֹת חֵם וְשָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְהוּא בְּתַחְבּוּלוֹתָיו
 עָרִים יַעֲרִים הוּא וּמַרְכָּה אוֹתָנוּ, וּמִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמִצּוֹת, עַד
 שְׂנֵדָמָה לָנוּ שֵׁישׁ לָנוּ עֲצָבוֹת מֵעוֹנוֹתֵינוּ וּבְאַמֶּת בְּכָל זֶה הוּא
 פּוֹרֵשׁ רֶשֶׁת לְרַגְלֵינוּ, כִּי כָּבֵד לְמִדַּתָּנוּ שֶׁעַל זֶה צָרִיכִין לִיחַד שְׁעָה
 אַחַת בַּיּוֹם, לְשַׁבֵּר לִבָּנוּ וּלְפָרֵשׁ שִׁיחַתָּנוּ לְפָנֶיךָ עַל כָּל מַה שֶׁעָבַר
 עָלֵינוּ, אֲבָל כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה, וְלַהֲכַרִּיחַ
 עֲצָמֵנוּ בְּכָל כַּחוֹתֵינוּ לָבוֹא לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה שְׁהוּא עֵקֶר קְדוּשַׁת
 יִשְׂרָאֵל:

רפז: עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְהוֹדִיעֵנו אוֹרְחוֹת חַיִּים שְׂנֵזֶכֶה
 לְהַבִּין וְלַהֲשִׁיג הַדְרָכִים וְהַנְּתִיבוֹת וְהַשְּׁבִילִים וְהָעֲצוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת
 אִיךָ לָבוֹא לְשִׂמְחָה תָּמִיד, וְתַעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֶּיךָ אֱלֹהִי וְאֶת
 מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמֶר, "בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מֵרַב כָּל", עַד שְׂאֲזֹכָה
 לְשִׂמְחָה שֶׁל עֵתִיד וְאֲזֹכָה לְרֵאוֹת בְּשִׂמְחַת הַמַּחּוֹל שֶׁתַּעֲשֶׂה
 לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לָבוֹא וְכָל אֶחָד יִהְיֶה מֵרֵאָה בְּאַצְבָּעוֹ וַיֹּאמֶר "זֶה
 ה'" כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב: "וַאֲמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹקֵינוּ זֶה, קוִינֵנוּ לוֹ
 וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, זֶה ה' קוִינֵנוּ לוֹ, נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ" וְקִיִּם לָנוּ
 מִהֲרָה מִקְרָא שְׂכַת־טוֹב: "וּפְדוּיֵי ה' יִשׁוּבוּן, וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה, וְשִׂמְחַת
 עוֹלָם עַל רֵאשִׁים שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיִגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וְאַנְחָה" וְנֹאמַר: "כִּי
 בְּשִׂמְחָה תֵּצְאוּ, וּבְשָׁלוֹם תּוֹבְלוּן, הֲהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֶיכֶם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקיד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

רָנָה, וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֹאוּ כָף" וַנֶּאמַר: "וּשְׂאֵבֹתָם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן
מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה" וַנֶּאמַר: "כִּי נַחֵם ה' צִיּוֹן נַחֵם כָּל חֲרָבוֹתֶיהָ, וַיִּשָּׂם
מִדְּבָרָהּ כְּעֵדוֹן, וְעַרְבָתָהּ כְּגֹן ה', שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ, תֹּודָה
וְקוֹל זִמְרָה שִׁמְחוּ בָּהּ וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב":

תְּפִלָּה כַּז רַפָּח: {מיוסד ע"פ תורה כ"ה} "תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף
וְלִפְנֵי ה' יִשְׁפָךְ שִׁיחוֹ" רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזָרְנִי לְפָרֵשׁ
כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת תָּמִיד זַכְּנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְכָּה
לְחֲרָבוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי, עַד שְׂאֵזְכָּה לְבִלּוֹת רַב הַיּוֹם
וְהַלִּילָה עַל עַנְיִן זֶה כָּל יְמֵי חַיֵּי וְתִרְחַם עָלַי וְתַפְתַּח אֶת פִּי בְּכָל
עֵת, וְתִשְׁלַח לִי דְבוּרִים אֲמִתִּיִּם וְקְדוּשִׁים מִמַּעוֹן קְדֻשָּׁךְ מִן
הַשָּׁמַיִם, לְהַעֲתִיר וּלְהַתְּפִיל וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ עַל נַפְשִׁי בְּכָל עֵת
בְּדְבוּרִים חֲדָשִׁים וְתִעֲזָרְנִי תָּמִיד לְחֲרָבוֹת בְּעֵתְךָ, בְּדְבָרֵי רְצוֹנֵי
וּפְיוֹם וּמַעֲנוֹת וְאִמְתָּלוֹת נְכוֹנוֹת בְּדְבָרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְן
שְׂאֵזְכָּה תָּמִיד לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלַי שְׂתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עֵת
לְהִתְקָרֵב אֵלַיךָ וְאֵזְכָּה בְּכָל פֶּעַם לְעֵלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, לְהִתְקָרֵב
אֵלַיךָ בְּכָל עֵת בְּהִתְקָרְבוֹת גָּדוֹל יוֹתֵר:

רַפָּח: עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי מִלֹּא רַחֲמִים, יְהִמוּ מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ עָלַי כִּי
יִדְעָתָ כִּי זֶה כַּמָּה נְכֻסוֹף נְכֻסְפָתִי לְהִתְקָרֵב אֵלַיךָ וּלְשׁוּב מִמַּצּוּלוֹת
יָם שְׁנִלְכַדְתִּי בָּהֶם בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים וְאַנִּי רוּצָה לְחַתֵּר בְּכָל עֵת
לְהִתְבוֹדֵד וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ, וְעֵדִין לֹא זָכִיתִי לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי
לְפָנֶיךָ כָּרְאוּנִי, וְעַל כֵּן עֵדִין לֹא נוֹשַׁעְתִּי מִצָּרוֹת נַפְשִׁי הַמְרַבִּים מְאֹד
מְאֹד, וּכְבָר עָבְרוּ מִשְׁנוֹתַי מֵה שֶׁעָבְרוּ "וְאַתָּה ה' עַד מָתַי", מָתַי
תִּתְחִיל לְהוֹשִׁיעֵנִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת כִּי אִם אֶמְנָם רַבּוֹת עֲשִׂיתָ
אֶתָּה ה' אֱלֹקֵי עַמִּי, נְפִלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת, חֲסָדִים גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים בְּלִי
שְׁעוֹר, אֲשֶׁר נָתַתָּ לִי כַח עַד הִנֵּה לְצַפּוֹת לִישׁוּעָתְךָ, וּלְהִסְתוֹפֵף

בְּצֵל קְדוּשַׁת צְדִיקֶיךָ הַנְּאֻמָּנִים בְּאַמַּת אָבֶל אַף עַל פִּי כֵן עֲדִין אֲנִי
רְחוּק מִמָּךְ מְאֹד מְאֹד, וְגִדְל רְחוּקִי וְעֲנִינִי וּמַחֲוִיתִי אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר
וּלְשַׁעֵר, ה' אֱלֹקֵי אֶתָּה יַדְעָתָ וּלְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה וּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ, אֲיִן
בְּלִשׁוֹנִי מִלָּה לְפָרֵשׁ שִׂיחָתִי לְפָנֶיךָ הֵיטֵב כְּכֹל אֲשֶׁר צָפוֹן וְגָנוּז
בְּלִבִּי, כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוּלָּה, אִם אֶזְכָּה לְמַצֵּא חֵן
בְּעֵינֶיךָ מֵעַתָּה, שֶׁתִּפְתַּח לִי מֵעַתָּה מִחֲדָשׁ שִׁעְרֵי תְּפִלָּה, שִׁעְרֵי
תְּחִנָּה וּבִקְשָׁה, שִׁעְרֵי מְלִיצָה אֲמִתִּיית, שִׁעְרֵי הַתְּבוּדוֹת, שִׁעְרֵי
שִׂיחָה וְדַבּוּרִים קְדוּשִׁים, שִׁעְרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפֵּן שְׂאֵזְכָּה מֵעַתָּה
לְפָרֵשׁ כָּל שִׂיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּדַבְרֵי תַחֲנוּנִים וְרִצּוּיִם וּפְיוּסִים חֲדָשִׁים
בְּכָל פֶּעַם, בְּאִפֵּן שְׂאֵזְכָּה לְשַׁפֵּךְ לִבִּי כַּמַּיִם נוֹכַח פָּנֶיךָ ה' בְּכָל עֵת
כִּי אֶתָּה יַדְעָתָ אֶת לְבָבִי, כַּמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְהַתְּחִיל לְצַעֲקַ וְלִזְעַק
וּלְהַתְּפִיל וּלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ, וּלְבָבוֹת בְּמַר נֶפֶשׁ, וְלְשַׁפֵּךְ לִבִּי כַּמַּיִם
לְפָנֶיךָ, וּלְהַשְׁתַּטַּח לְפָנֶיךָ בְּכֹל הַנֶּפֶשׁ מִמָּשׁ, בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ
בְּאַמַּת, לְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ עַל נַפְשִׁי, עַל כָּל הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹנוֹת
וְהַפְּשָׁעִים שֶׁהִרְבִּיתִי מְאֹד לְפָשַׁע נְגִידָה, מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה מָה
אֲדַבֵּר, "אֲדַדָּה כָּל שְׁנוֹתַי עַל מַר נַפְשִׁי מִי יִתֵּן רֵאשִׁי מַיִם וְעֵינֵי
מִקּוֹר דְּמָעָה וְאַבְכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה" עַל מַר נַפְשִׁי אֲשֶׁר גָּמַלְתִּי לְנַפְשִׁי
בְּחִנָּם בְּשִׁבִיל תַּאֲוָה קָלָה הָעוֹבְרַת כְּצֵל עוֹבֵר, מְרִדְתִּי נְגִידָה כַּאֲשֶׁר
מְרִדְתִּי, וּבָאתִי לְמָה שֶׁבָּאתִי וְאַבְדְתִּי מַה שְׂאֵבַדְתִּי אוֹיָה עָלַי וְעַל
נַפְשִׁי, אוֹי מָה עָשִׂיתִי, לִבִּי לִבִּי עַל חֲלָלִיהֶם, מֵעִי מֵעִי עַל חֲלָלִיהֶם
אוֹי וְאַבּוֹי, מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מַה אֶצְטַדֵּק, לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ
הָרַבִּים כְּבָר הָיָה מַה שֶׁהָיָה רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, "לוֹלֵי תוֹרָתְךָ שִׁעֲשִׂעִי
אֲזִ אֶבְדְתִי בְּעֵינָיִי":